

Udflytning fra Knivholt til Ottestrup

Per Andersen

Knivholt

De sidste år på Knivholt var præget af stor usikkerhed, da vi var klar over, at klubben ikke kunne blive, eftersom flyvepladsen lå i vejen for udviklingen af Frederikshavn by.

Usikkerheden var ikke begrundet af nostalgiske følelser overfor vores gamle Luftwaffe-hangar og det gamle klubhus uden varmt vand og toilet. Det var mere spørgsmålet om økonomien, og hvordan vi skulle flytte.

Bestyrelsen undersøgte forskellige muligheder: Sindal Flyveplads, sammenslutning med Hjørring eller køb af gård med egnede marker.

Sindal blev forkastet p.g.a. dårlige termikforhold. Samarbejde med Hjørring var også problematisk, fordi Hjørring selv overvejede flytning til en anden plads.

Løsningen med selv at købe strandede på dels økonomien, dels problemet med at finde et egnet sted, der kunne miljøgodkendes.

Lidt syd for kommunegrænsen lå en lille motorflyveplads — Ottestrup Flyveplads — som var miljøgodkendt og som relativt let kunne udvides til 100 meters bredde for at opfylde Luftfartsdirektoratets krav til et svæveflyveområde.

Der blev også indgået en samarbejdsaftale med motorflyveklubben om brug af pladsen.

Et projekt omfattende hangar og klubhus blev udarbejdet af den tidligere formand Carsten Grønlund, og budgetter omfattende byggeudgifter og drift af pladsen fastlagt.

Det var nu et samlet projekt over udflytningen fra Knivholt, der blev forelagt Frederikshavn kommune og Sæby kommune, idet Ottestrup ligger i Sæby kommune.

Kommunerne var velvilligt indstillede overfor projektet og ydede et rente- og afdragsfrit lån på kr. 400.000 fordelt med 300.000 fra Frederikshavn og 100.000 fra Sæby kommune. Sammen med vores opsparede overskud fra de sidste år på Knivholt, var det økonomiske grundlag sikret, og det stod nu tilbage at anlægge flyvepladsen og bygge hangaren.

Fra pløjemark til flyveplads

Selvom der var flyveplads på Ottestrup, så opgaven temmelig uoverskuelig ud. Når man så den lille bane, som motorflyverne benyttede og som var omgivet af læhegn. Skulle det være muligt at realisere dette store byggeprojekt? Det er et stort spring fra tegninger til et færdigt byggeri, især når det skal udføres af frivillig arbejdskraft. Alle dystre spådomme blev gjort til skamme.

Med formanden Tejs Karup i spidsen som utrættelig arbejdsbi og "indpisker", blev læhegn og pløjemark forvandlet til en god svæveflyveplads og græs blev sået på arealet.

Sokkel blev udgravet ved håndkraft og støbt, så alt var gjort klart til det firma, der skulle rejse stålspær og beklæde den landbrugshal, der skulle tjene som hangar og klubhus.

Nu kom der tag over hovedet, men der var meget tilbage. Klubhus afdelingen og værksted på ca. 200 kvadratmeter, som skulle bygges i den ene ende af hangaren, stod stadig kun som streger på en tegning.

Igen med Tejs Karup som primus motor blev alle, der blot kom forbi pladsen søndag eftermiddag, sat i arbejde — ikke bare medlemmer, men også venner og familie. Onde tunger påstår, at selv sagesløse søndagsbilister og nysgerrige fik stukket en hammer i hånden!

Selvom arbejdet skred frem, måtte den første generalforsamling (og de første fester) afholdes på et jordgulv, der var dækket nødtørftigt af med et gammelt tæppe. Pionerånden fra Eskild's første tid var stadig i live.

I sommeren og efteråret 1987 var arbejdet så langt fremme, at vi var mange der følte, at vi kunne hvile lidt på de indhøstede laurbær. Dette var en meget naiv tanke, for hvis man satte sig ned og slappede af, blev man straks forstyret af Tejs, der mente, at vi lige kunne nå at lave

I foråret 1988 var vi kommet så langt, at vi kunne holde generalforsamling med tæpper på et færdigt gulv og med varmt vand i hanen til at klare opvasken.

På nuværende tidspunkt — juni 1988 — er vi næsten færdige med byggeriet, og de småting der mangler, er helt sikkert på plads på jubilæumsdagen den 23. juli 1988, så vi kan præsentere en moderne svæveflyveklub med nogle rare faciliteter.

Status

Umiddelbart skulle man tro, at flyveaktiviteten har ligget stille i byggeperioden. Dette har heldigvis ikke været tilfældet, da vi både har kunnet klare byggeriet og opretholde en rimelig flyveaktivitet.

I byggeperioden er der ikke fløjet så mange starter som på Knivholt, men timetallet har været det samme — eller større.

Det skyldes, at termikforholdene på Ottestrup er meget bedre end på Knivholt, da vi er sluppet af med den evindelige søbrise, der gjorde pladsrunder på mere end 5 min. til en stor begivenhed på Knivholt.

Nu kan man opleve solopiloter, der kommer om morgenen og kaster et blik på vejrudsigten og siger, at de vil vente et par timer med at flyve, fordi der da vil være mulighed for at holde sig i luften mindst en time!!

Et andet aktiv for flyvningen, var købet af et motorsvævefly i 1987. Da motorsvæveflyet — en motorfalke SF 25 C 2000 — selv kan starte og bruges som rejsefly, har det betydet, at flyvesæsonen nu er forlænget til hele året, kun begrænset af for meget sne på banen.

Flyet er ikke bare blevet brugt til at holde flyvetræningen ved lige om vinteren, men også til en hurtig og effektiv skoling af nye elever. Købet af flyet har ikke berørt klubbens økonomi, da både drift, forretning og afdrag bliver betalt af brugerne gennem en relativ høj timepris.

I jubilæumsåret er klubben stadig særdeles aktiv, og vi kan glæde os over, at alle de nødvendige faciliteter er til rådighed og endda i et sådant omfang, at koner og børn er begyndt at opholde sig på flyvepladsen. Der er flere medlemmer, der overvejer at købe campingvogn for at kunne holde "familie-weekend" på pladsen.

I byggeperioden har der medlemsmæssigt været status quo, da vi ikke har haft overskud til udadrettede aktiviteter. Dette er der i 1988 rettet op på, idet vi har gennemført arrangementer med henblik på medlemshvervning med et godt resultat. Der har medført, at medlemstallet nu er i støt stigning.

Et positivt element i miljøet på pladsen er, at kantinen nu er udvidet, så der er mulighed for at købe forskellige former for fast food og is. Det har bevirket en så stor omsætning, at kantinen nu må momsregistreres.

Samarbejdet med motorflyveklubben er forløbet gnidningsfrit, selvom der var kritiske røster i begge lejre. Vi er dér, at mange svæveflyvere får ture i motorfly og motorflyvere har prøvet at flyve svævefly. Aktiviteterne på flyvepladsen er altid til gavn for alle parter.

Det har været et stort spring fra Knivholt til Ottestrup — der er ikke mere diskussion om hvem der skal tømme lokumsspenden — men hele eskadrillen af råger er blevet på Knivholt. For gamle svæveflyvere er rågernes skræppen tidligt om morgenen på Knivholt et syndrom for starten på en god flyvedag, men vi er nogle der håber, at også rågerne opdager de gode termikforhold på Ottestrup og flytter med.

Fremtiden

Klubben blev rykket op med rod, omplantet til Ottestrup, har overlevet omplantningen — og blomstrer.

Alle faciliteter er på plads, men flytningen har haft sin pris i form af manglende investeringer i det flyvende materiel.

Usikkerheden bevirkede, at der i de sidste år på Knivholt ikke blev købt nye fly, da pengene skulle anvendes til udflytningen. Vi har således nu en flypark bestående af 2 tosædede træfly, 3 ensædede træfly og et enkelt ensædet glasfiberfly.

Vi har derfor i 1988 måttet tage et stort skridt ind i "glasfiberalderen", da vores grundskolefly — en Bergfalke fra 1955 — nu har nået en alder, hvor en udskiftning er absolut påkrævet.

I 1988 besluttede generalforsamlingen derfor at købe et tosædet glasfiberfly.

Der nye fly — en Puchacz — er købt fabriksnyt i Polen og forventes til flyvning på Ottestrup i slutningen af juni måned 1988.

Det næste spring fremad bliver udskiftning af de ensædede træfly med glasfiberfly. Dette er imidlertid en investering af en størrelsesorden, der gør det nødvendigt at vente et par år. Derfor bliver de første nyanskaffelser ikke nye fly, men særdeles tiltrængt hjælpemateriel, så som faldskærme, transportvogne, radioer m.m.

Medlemstallet er blevet stabiliseret efter udflytningen og er nu i stigning p.g.a. forøget elevtilgang. Det er også positivt, at nogle "gamle" svæveflyvere efter flere års pause er begyndt med flyvning igen.

Der planlægges også afholdelse af flere udadrettede aktiviteter, bl.a. åbent hus, introduktionsarrangementer og generelle PR-aktiviteter.

Selvom rammerne om et godt klubliv er skabt, vil vi stadig arbejde for at gøre dem endnu bedre. Vi påtænker f. eks. At indrette en mindre legeplads, så børnene også synes her er rart at være.

Mange mennesker har gennem årene ydet en stor indsats, og vi nyder i dag frugterne af deres arbejde. Vi har modtaget en arv i form af en velfungerende svæveflyveklub, og det forpligter. Den indsats der bliver ydet i dag, er ikke alene rettet mod afviklingen af den daglige flyvning, men har også til hensigt at forstærke og udbygge det fundament, der gør det muligt for fremtidens svæveflyvere at afholde et 50 års jubilæum — sikkert med faciliteter og flytyper, der forekommer os ligeså utænkelige, som vores i dag ville have været det for klubbens pionerer i efterkrigsårene.

Det er derfor ikke muligt at hvile på laurbærrene, fordi fremtidens krav bevirker, at arbejdet aldrig er færdigt i en svæveflyveklub. Der er altid nye problemer og nye opgaver der skal løses.